

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 21ης Απριλίου 2015*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας — Μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που επωφελούνται από τις πολιτικές του καθεστώτος — Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως στους καταλόγους — Σύνολο ενδείξεων»

Στην υπόθεση C-630/13 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2013,

Issam Anboubā, κάτοικος Χομς (Συρία), εκπροσωπούμενος από τους M.-A. Bastin, J.-M. Salva, και S. Orlandi, avocats,

αναιρεσείων,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από τον A. Vitro καθώς και από τις R. Liudvinaviciute και M.-M. Joséphidès,

αναιρεσίβλητο,

υποστηριζόμενο από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από την S. Pardo Quintillán και από τον F. Castillo de la Torre, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα στη διαδικασία αναιρέσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda και S. Rodin, προέδρους τμήματος, A. Rosas (εισηγητή), E. Juhász, A. Borg Barthet, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: V. Tourrès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Νοεμβρίου 2014,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιανουαρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την ασκηθείσα αίτηση αναιρέσεως, ο I. Anbouba ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Anbouba κατά Συμβουλίου (T-592/11, EU:T:2013:427, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που αυτός άσκησε με αίτημα την ακύρωση:
 - της αποφάσεως 2011/684/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 269, σ. 33)·
 - της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και την κατάργηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 319, σ. 56)·
 - του κανονισμού (ΕΕ) 1011/2011 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 269, σ. 18),
 - του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 (ΕΕ L 16, σ. 1), και
 - του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 410/2012 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 126, σ. 3)

στο μέτρο κατά το οποίο το όνομα του I. Anbouba περιλαμβάνεται στους καταλόγους προσώπων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που λήφθηκαν με τις ως άνω πράξεις (στο εξής: επίδικες πράξεις).

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Στις 9 Μαΐου 2011 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε, βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ, την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 121, σ. 11). Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 2 της αποφάσεως αυτής, «[η] Ένωση καταδίκασε σθεναρά τη βίαιη καταστολή, μεταξύ άλλων με τη χρήση αληθινών πυρομαχικών, ειρηνικών διαδηλώσεων σε διάφορα σημεία στη Συρία, με αποτέλεσμα τον θάνατο αρκετών διαδηλωτών, τον τραυματισμό άλλων και αυθαίρετες συλλήψεις». Η αιτιολογική σκέψη 3 της εν λόγω αποφάσεως έχει ως εξής:

«Δεδομένης της σοβαρότητας της κατάστασης, θα πρέπει να επιβληθούν περιοριστικά μέτρα κατά της [Αραβικής Δημοκρατίας της] Συρίας και κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή του άμαχου πληθυσμού στη Συρία.»

- 3 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/273 ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να απαγορευθεί η είσοδος στο έδαφός τους, ή η διέλευση μέσω αυτού, των υπευθύνων για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του άμαχου πληθυσμού στη Συρία, καθώς και των

προσώπων που συνδέονται με αυτούς, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα της ως άνω αποφάσεως. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως ορίζει ότι «[δ]εσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι που ευρίσκονται στην κυριότητα, την κατοχή ή τον έλεγχο των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή του άμαχου πληθυσμού στη Συρία καθώς και των φυσικών ή νομικών προσώπων ή οντοτήτων που συνδέονται με αυτά, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα». Ο λεπτομερής κανόνας σχετικά με τη δέσμευση αυτή ορίζεται με το άρθρο 4, παράγραφοι 2 έως 6, της αποφάσεως 2011/273. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, το Συμβούλιο καταρτίζει τον εν λόγω κατάλογο.

- 4 Ο κανονισμός (ΕΕ) 442/2011 του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 121, σ. 1), εκδόθηκε βάσει του άρθρου 215 ΣΛΕΕ και της αποφάσεως 2011/273. Στο άρθρο 4, παράγραφος 1, προβλέπει ότι «[δ]εσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που ευρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο φυσικών ή νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που κατονομάζονται στο παράρτημα II».
- 5 Στην αιτιολογική σκέψη 2 της αποφάσεως 2011/522/ΚΕΠΠΑ, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2011/273 (ΕΕ L 228, σ. 16), το Συμβούλιο υπενθύμισε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση καταδίκασε απερίφραστα τη βάρβαρη εκστρατεία του Bashar Al-Assad και του καθεστώτος του κατά του ίδιου του συριακού λαού με αποτέλεσμα να φονευθούν ή να τραυματιστούν πολλοί Σύριοι πολίτες. Δεδομένου ότι η συριακή ηγεσία εξακολουθεί να αγνοεί τις εκκλήσεις της Ένωσης, καθώς και της ευρύτερης διεθνούς κοινότητας, η Ένωση αποφάσισε να λάβει πρόσθετα περιοριστικά μέτρα κατά του συριακού καθεστώτος. Η αιτιολογική σκέψη 4 της εν λόγω αποφάσεως έχει ως εξής:

«Περιορισμοί εισδοχής και δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων πρέπει να εφαρμοσθούν σε έτι περαιτέρω πρόσωπα και οντότητες που ωφελούνται από το καθεστώς ή που το στηρίζουν, ιδίως τα πρόσωπα και τις οντότητες που χρηματοδοτούν το καθεστώς ή του παρέχουν υλικοτεχνική υποστήριξη, και δη τον μηχανισμό ασφαλείας, ή που υπονομεύουν τις προσπάθειες για ειρηνική μετάβαση της Συρίας στη δημοκρατία.»

- 6 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, αφορά επίσης πρόσωπα «που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή υποστηρίζουν τις πολιτικές αυτές». Ομοίως, το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, προβλέπει τη δέσμευση κεφαλαίων που ανήκουν, μεταξύ άλλων, σε «πρ[όσωπα] και οντ[ότητες] που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή υποστηρίζουν τις πολιτικές αυτές, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα».
- 7 Με την απόφαση 2011/522, το όνομα του I. Anbouba προστέθηκε στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/273. Οι λόγοι της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο αυτό είναι οι ακόλουθοι:

«Πρόεδρος του Ιδρύματος Issam Anbouba για τη Γεωργική Βιομηχανία (SAPCO). Στηρίζει οικονομικά το συριακό καθεστώς.»

- 8 Ο κανονισμός (ΕΕ) 878/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 228, σ. 1), τροποποίησε επίσης τα γενικά κριτήρια για την καταχώριση που ορίζονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 442/2011, προκειμένου, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 878/2011, να μπορούν να εφαρμοσθούν σε πρόσωπα και οντότητες που χαιρούν της εύνοιας του καθεστώτος ή το στηρίζουν. Με τον κανονισμό 878/2011, το όνομα του I. Anbouba προστέθηκε στο παράρτημα II του κανονισμού 442/2011. Οι λόγοι της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό είναι πανομοιότυποι με εκείνους που παρατέθηκαν σε σχέση με το παράρτημα της αποφάσεως 2011/522.

- 9 Η απόφαση 2011/628/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2011/273 (ΕΕ L 247, σ. 17), και ο κανονισμός 1011/2011 διατήρησαν το όνομα του I. Anbouba στους επίμαχους καταλόγους και προσέθεσαν στοιχεία σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο γεννήσεώς του.
- 10 Η απόφαση 2011/684, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2011/73, προσέθεσε το όνομα μιας νέας οντότητας στον κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που υπόκεινται στα επίμαχα μέτρα και τροποποίησε, από απόψεως ουσίας, ορισμένες διατάξεις της αποφάσεως 2011/273.
- 11 Μετά τη λήψη νέων συμπληρωματικών μέτρων, η απόφαση 2011/273 καταργήθηκε και αντικαταστήθηκε από την απόφαση 2011/782, η οποία διατήρησε το όνομα του I. Anbouba στον κατάλογο προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα.
- 12 Ο κανονισμός 36/2012 κατήργησε τον κανονισμό 442/2011 και περιέλαβε εκ νέου το όνομα του I. Anbouba στον κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα. Ο εν λόγω κανονισμός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 168/2012 του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 2012 (ΕΕ L 54, σ. 1), ο οποίος προσέθεσε και άλλα ονόματα στον προαναφερθέντα κατάλογο και προέβλεψε νέα μέτρα κατά των κατονομαζόμενων στον ίδιο κατάλογο προσώπων.
- 13 Ο εκτελεστικός κανονισμός 410/2012 τροποποίησε τα στοιχεία σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο γεννήσεως του αναιρεσείοντος καθώς και τους λόγους της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο του παραρτήματος II του κανονισμού 36/2012 ως εξής:

«Παρέχει οικονομική στήριξη στον κατασταλτικό μηχανισμό και τις παραστρατιωτικές ομάδες που ασκούν βία κατά του άμαχου πληθυσμού της Συρίας. Παρέχει ιδιοκτησία (κτίρια, αποθήκες) για αυτοσχέδια κέντρα κράτησης. Χρηματοδοτικές σχέσεις με ανώτατους αξιωματούχους.»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 14 Το αίτημα του I. Anbouba, όπως επεκτάθηκε με μεταγενέστερα αιτήματα, συνίστατο στην ακύρωση των επίδικων πράξεων.
- 15 Ο I. Anbouba είχε επίσης υποβάλει αίτημα αποζημιώσεως από το οποίο παραιτήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 16 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο I. Anbouba, ο οποίος αρχικώς προέβαλε έξι λόγους ακυρώσεως, διατήρησε μόνο τέσσερις από αυτούς, και συγκεκριμένα τον πρώτο λόγο, ο οποίος αφορούσε παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας και αντιστροφή του βάρους αποδείξεως, τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αφορούσε την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με τους λόγους της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε κυρώσεις εκ μέρους της Ένωσης, τον τρίτο λόγο, ο οποίος αφορούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, και τον τέταρτο λόγο, ο οποίος αφορούσε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- 17 Κατά την εξέταση του πρώτου λόγου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε καταρχάς επί του βάρους αποδείξεως, στις σκέψεις 42 έως 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 18 Οι σκέψεις 42 και 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως έχουν ως εξής:

«42 Από τις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 2011/522 απορρέει ότι, καθόσον τα περιοριστικά μέτρα που θεσπίστηκαν με την απόφαση 2011/273 δεν έθεσαν τέλος στην καταστολή του συριακού καθεστώτος κατά του άμαχου πληθυσμού της Συρίας, το Συμβούλιο έκρινε ότι ήταν απαραίτητο να εφαρμοστούν τα μέτρα αυτά και σε άλλα πρόσωπα και οντότητες που

επωφελούνται από το καθεστώς ή το στηρίζουν, ιδίως σε εκείνους που χρηματοδότησαν το καθεστώς ή που παρέσχαν υλικοτεχνική υποστήριξη, μεταξύ άλλων στον μηχανισμό ασφαλείας, ή οι οποίοι υπονόμειαν τις προσπάθειες για την ειρηνική μετάβαση στη δημοκρατία. Επομένως, προκύπτει ότι η απόφαση 2011/522 επέκτεινε τα περιοριστικά μέτρα στους κυριότερους επιχειρηματίες της Συρίας, καθόσον το Συμβούλιο εκτίμησε ότι οι διευθύνοντες σύμβουλοι των κυριότερων επιχειρήσεων της Συρίας μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πρόσωπα συνδεδεμένα με το συριακό καθεστώς, δεδομένου ότι οι εμπορικές δραστηριότητες των προαναφερθεισών επιχειρήσεων δεν θα μπορούσαν να ευδοκιμήσουν χωρίς την εύνοια του εν λόγω καθεστώτος ή τη σε ανταπόδοση στήριξη αυτού. Με τον τρόπο αυτό, το Συμβούλιο εφάρμοσε κατ' ουσίαν τεκμήριο στήριξης του συριακού καθεστώτος έναντι των διευθυνόντων συμβούλων των σημαντικότερων επιχειρήσεων στη Συρία.

- 43 Όσον αφορά τον προσφεύγοντα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το Συμβούλιο εφάρμοσε τεκμήριο στήριξης προς το συριακό καθεστώς λόγω των ιδιοτήτων του ως προέδρου της [SAPCO], μεγάλης εταιρίας στον κλάδο των γεωργικών τροφίμων, η οποία κατέχει, μεταξύ άλλων, μερίδιο 60 % στην αγορά του σογιαλαίου, ως διευθύνοντος συμβούλου πλειόνων εταιριών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ακινήτων και της εκπαίδευσης και ως ιδρυτικού μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της σημαντικότερης ιδιωτικής εταιρίας της Συρίας, η οποία συστάθηκε το 2007, και των καθηκόντων του ως γενικού γραμματέα του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου της πόλης Χομς (Συρία).»
- 19 Το Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να εξακριβώσει αν το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω της χρήσεως ενός τεκμηρίου, αναφέρθηκε, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, στη νομολογία επί του δικαίου του ανταγωνισμού, σύμφωνα με την οποία τα θεσμικά όργανα μπορούν να κάνουν χρήση τεκμηρίων κατά τα οποία η διοικητική αρχή που φέρει το βάρος αποδείξεως έχει τη δυνατότητα να συναγάγει συγκεκριμένα συμπεράσματα από τους κανόνες της κοινής πείρας τους απορρέοντες από τη συνήθη πορεία των πραγμάτων. Στη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, υπενθύμισε ότι ένα τεκμήριο, έστω και αν είναι δύσκολο να ανατραπεί, παραμένει εντός αποδεκτών ορίων εφόσον τελεί σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, υφίσταται δυνατότητα ανταποδείξεως και διασφαλίζονται τα δικαιώματα άμυνας.
- 20 Στην ίδια σκέψη, το Γενικό Δικαστήριο επικαλέστηκε τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά την οποία το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, δεν απορρίπτει τα πραγματικά ή νομικά τεκμήρια, αλλά επιβάλλει στα κράτη να διαμορφώνουν τα τεκμήρια αυτά εντός ευλόγων ορίων που λαμβάνουν υπόψη τη σοβαρότητα των διακυβευόμενων ζητημάτων και διασφαλίζουν την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας.
- 21 Στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκανε επίσης αναφορά στη σκέψη 69 της απόφασης Tay Za κατά Συμβουλίου (C-376/10 P, EU:C:2012:138), η οποία αφορά ορισμένη απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων και με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι η χρήση τεκμηρίων δεν αποκλείεται εφόσον αυτά προβλέπονται με τις επίμαχες πράξεις και ανταποκρίνονται στον σκοπό των σχετικών ρυθμίσεων.
- 22 Το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, έκρινε ότι «δεδομένων της αυταρχικής φύσεως του συριακού καθεστώτος και του αυστηρού ελέγχου που ασκείται από το κράτος στη συριακή οικονομία, το Συμβούλιο ορθώς έκανε δεκτό ως κανόνα της κοινής πείρας το γεγονός ότι οι δραστηριότητες ενός εκ των κυριότερων επιχειρηματιών της Συρίας, ο οποίος δραστηριοποιείται σε πολλούς τομείς, δεν μπορούσαν να ευδοκιμήσουν χωρίς την εύνοια του εν λόγω καθεστώτος ή τη σε ανταπόδοση στήριξη προς αυτό».

- 23 Στη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε τους σκοπούς της απόφασης 2011/522, τον επείγοντα χαρακτήρα των ληφθέντων μέτρων και τους επιτακτικούς λόγους που ανάγονται στην ασφάλεια ή απορρέουν από τις διεθνείς σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών της και μπορούν να αντιτίθενται στην ανακοίνωση ορισμένων αποδεικτικών στοιχείων στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι η εκ μέρους του Συμβουλίου χρήση του τεκμηρίου ήταν σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας.
- 24 Στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το εφαρμοσθέν τεκμήριο ήταν μαχητό, δεδομένου ότι το Συμβούλιο όφειλε να ανακοινώσει στα πρόσωπα έναντι των οποίων λήφθηκαν τα περιοριστικά μέτρα τους λόγους της καταχωρίσεώς τους στον οικείο κατάλογο και ότι τα πρόσωπα αυτά μπορούσαν να στηριχθούν σε πραγματικά στοιχεία και πληροφορίες που μόνο τα ίδια μπορούσαν να έχουν στην κατοχή τους προκειμένου να αποδείξουν ότι δεν παρέχουν στήριξη στο υφιστάμενο καθεστώς.
- 25 Στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο, κάνοντας μνεία της σκέψεως 42 της ίδιας απόφασης, έκρινε ότι το ως άνω τεκμήριο είχε προβλεφθεί με τις επίδικες πράξεις και, κάνοντας μνεία της σκέψεως 50, ότι καθιστούσε δυνατή την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονταν με τις πράξεις αυτές.
- 26 Στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέρος που έκανε δεκτό ότι από την ιδιότητα και μόνο του I. Anbouba ως εξέχοντος επιχειρηματία στη Συρία μπορούσε να συναχθεί το τεκμήριο ότι αυτός παρείχε οικονομική στήριξη στο συριακό καθεστώς.
- 27 Στις σκέψεις 63 έως 76 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το σκέλος του δεύτερου λόγου το οποίο αφορούσε την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Καταρχάς, στη σκέψη 64, υπενθύμισε τα πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από τους διαδίκους και, στη συνέχεια, εξέτασε τα διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο νυν αναιρεσείων. Στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι ο νυν αναιρεσείων δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο δυνάμενο να ανατρέψει το τεκμήριο κατά το οποίο, ως εξέχων επιχειρηματίας στη Συρία, παρείχε στήριξη στο υφιστάμενο καθεστώς.
- 28 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε όλους τους λόγους που προέβαλε ο I. Anbouba προς στήριξη της προσφυγής του και, ως εκ τούτου, την ίδια την προσφυγή και καταδίκασε τον I. Anbouba στα δικαστικά έξοδα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 29 Ο I. Anbouba ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να ακυρώσει τις επίδικες πράξεις, και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην αναιρετική διαδικασία.
- 30 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·
 - επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως κατά των επίδικων πράξεων, και

— να καταδικάσει τον I. Anbouba στα δικαστικά έξοδα.

31 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και

— να καταδικάσει τον I. Anbouba στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

32 Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται σε δύο λόγους. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο I. Anbouba υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέρος που έκρινε ότι το Συμβούλιο ορθώς εφάρμοσε το τεκμήριο στηρίξεως στο συριακό καθεστώς έναντι των διευθυνόντων συμβούλων των κυριότερων επιχειρήσεων στη Συρία, μολονότι το τεκμήριο αυτό στερείται νομικής βάσεως, είναι δυσανάλογο προς τον επιδιωκόμενο θεμιτό σκοπό και αμάχητο. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά την παράβαση των κανόνων περί αποδείξεως από το Γενικό Δικαστήριο, ο I. Anbouba υποστηρίζει ότι, εφόσον το Συμβούλιο δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τέτοιο τεκμήριο, όφειλε να προσκομίσει στο Γενικό Δικαστήριο τα αποδεικτικά εκείνα στοιχεία που αποτελούσαν τη βάση της αποφάσεώς του να καταχωρίσει το όνομα του νυν αναιρεσιόντος στον κατάλογο προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα στη Συρία (απόφαση Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadī, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518). Οι δύο αυτοί λόγοι αναιρέσεως πρέπει να εξεταστούν από κοινού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

33 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, κατά πρώτον, ο I. Anbouba υποστηρίζει ότι η χρήση του τεκμηρίου στερείται νομικής βάσεως, σε αντίθεση με την προϋπόθεση που έχει ορίσει το Δικαστήριο με την απόφαση Tay Za κατά Συμβουλίου (C-376/10 P, EU:C:2012:138). Η δεύτερη περίοδος της σκέψεως 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αποτελεί ερμηνεία, από το Γενικό Δικαστήριο, της αποφάσεως 2011/522 και δεν στηρίζεται σε τεκμήριο το οποίο έχει προβλέψει ο νομοθέτης της Ένωσης.

34 Κατά δεύτερο λόγο, ο I. Anbouba προβάλλει τον δυσανάλογο χαρακτήρα του τεκμηρίου που εφαρμόστηκε έναντί του, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που επιδιώκεται με τις επίδικες πράξεις.

35 Κατά τρίτο λόγο, ο I. Anbouba υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση με όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, το εν λόγω τεκμήριο είναι αμάχητο, στο μέτρο κατά το οποίο αυτός δεν μπορεί να αρνηθεί ότι είναι διευθύνων σύμβουλος επιχειρήσεως στη Συρία και είναι πρακτικώς αδύνατο να προσκομίσει αρνητική απόδειξη σχετικά με τη μη παροχή στηρίξεως στο συριακό καθεστώς.

36 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει τον επείγοντα χαρακτήρα των περιοριστικών μέτρων και το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει ο νομοθέτης της Ένωσης στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής.

37 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν στη Συρία επί σειρά δεκαετιών οι οικογενειακοί κύκλοι κατά την άσκηση της εξουσίας, τόσο σε πολιτικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο. Υπενθυμίζει ότι ο νυν αναιρεσιών ανήκει σε μια κλειστή ομάδα αποτελούμενη από τους σημαντικότερους διευθύνοντες συμβούλους επιχειρήσεων στη Συρία και ότι οι επιχειρήσεις του γνώρισαν ανάπτυξη υπό το συριακό καθεστώς, πράγμα το οποίο διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 38 Όσον αφορά τον μη δυσανάλογο χαρακτήρα του τεκμηρίου που εφαρμόστηκε επί του I. Anbouba σε σχέση με τον σκοπό που επιδιώκεται με τις επίδικες πράξεις, το Συμβούλιο κάνει μνεία της σκέψεως 50 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης.
- 39 Στο υπόμνημα παρεμβάσεως, η Επιτροπή προτείνει την απόρριψη ως αβάσιμης της αιτήσεως αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 40 Με τους δύο λόγους αναιρέσεως, ο I. Anbouba υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τους κανόνες σχετικά με το βάρος αποδείξεως σε υποθέσεις περιοριστικών μέτρων, καθόσον αναγνώρισε ότι έναντι του νυν αναιρεσιόντος υφίσταται τεκμήριο στηρίξεως στο συριακό καθεστώς και δεν απαίτησε από το Συμβούλιο να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της καταχωρίσεως του νυν αναιρεσιόντος στους καταλόγους των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα.
- 41 Ενδείκνυται να εξεταστούν, κατά πρώτο λόγο, τα γενικά κριτήρια καταχωρίσεως στους καταλόγους προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, κατά δεύτερο λόγο, η αιτιολογία της καταχωρίσεως του I. Anbouba σε τέτοιο κατάλογο και, κατά τρίτο λόγο, η απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως αυτής.
- 42 Όσον αφορά τα γενικά κριτήρια τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στην υπό κρίση υπόθεση προκειμένου για την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων και για τον καθορισμό των οποίων το Συμβούλιο διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως (βλ., επ' αυτού, απόφαση Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 120 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), διαπιστώνεται ότι τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, αφορούν, μεταξύ άλλων, τα πρόσωπα και τις οντότητες που ωφελούνται από τις πολιτικές του συριακού καθεστώτος ή το στηρίζουν, καθώς και τα πρόσωπα και τις οντότητες που συνδέονται με αυτά, ενώ το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 442/2011, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 878/2011, αφορά, μεταξύ άλλων, τα πρόσωπα και τις οντότητες που χαίρουν της εύνοιας του καθεστώτος ή το στηρίζουν, καθώς και τα πρόσωπα και τις οντότητες που συνδέονται με αυτά.
- 43 Ούτε η απόφαση 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, ούτε ο κανονισμός 442/2011, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 878/2011, περιλαμβάνουν ορισμούς των εννοιών «όφελος» ή «στήριξη» που αντλείται από τις πολιτικές του συριακού καθεστώτος, ή «εύνοια» του εν λόγω καθεστώτος, ή «σύνδεση» με τα πρόσωπα και τις οντότητες που ωφελούνται από τις πολιτικές ή χαίρουν της εύνοιας του συριακού καθεστώτος ή που το στηρίζουν. Επίσης, δεν περιλαμβάνουν διευκρινίσεις σχετικά με τον τρόπο αποδείξεως των εν λόγω στοιχείων.
- 44 Επομένως, διαπιστώνεται ότι ούτε η απόφαση 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, ούτε ο κανονισμός 442/2011, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 878/2011, καθιερώνουν τεκμήριο στηρίξεως στο συριακό καθεστώς έναντι των διευθυνόντων συμβούλων των κυριότερων επιχειρήσεων της Συρίας. Πάντως, παρά την έλλειψη ρητού τεκμηρίου, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, έκρινε ότι η απόφαση 2011/522 επέκτεινε τα περιοριστικά μέτρα στους κυριότερους επιχειρηματίες της Συρίας, διότι το Συμβούλιο εκτιμούσε ότι οι διευθύνοντες σύμβουλοι των κυριότερων συριακών επιχειρήσεων μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως πρόσωπα συνδεδεμένα με το συριακό καθεστώς, δεδομένου ότι οι εμπορικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων δεν μπορούσαν να ευδοκιμήσουν χωρίς την εύνοια του εν λόγω καθεστώτος ή τη σε ανταπόδοση στήριξη αυτού. Από τα ανωτέρω το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι, κατά τον τρόπο αυτό, το Συμβούλιο κατ' ουσίαν εφάρμοσε έναντι των διευθυνόντων συμβούλων των σημαντικότερων επιχειρήσεων της Συρίας τεκμήριο στηρίξεως του συριακού καθεστώτος.

- 45 Με τα δεδομένα αυτά, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο έκανε λόγο για εφαρμογή τεκμηρίου από το Συμβούλιο, εντούτοις πρέπει να εξακριβωθεί αν, λαμβανομένου υπόψη του ελέγχου που άσκησε επί της νομιμότητας των εκτιμήσεων στις οποίες το Συμβούλιο στήριξε την απόφασή του να καταχωρίσει τον I. Anbouba στον κατάλογο προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, το Γενικό Δικαστήριο όντως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο που θα πρέπει να έχει ως συνέπεια την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 46 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η αποτελεσματικότητα του δικαιοδοτικού ελέγχου την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλει στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης, κατά τον έλεγχο της νομιμότητας των λόγων στους οποίους στηρίζεται η απόφαση περί καταχωρίσεως ή διατηρήσεως του ονόματος συγκεκριμένου προσώπου σε κατάλογο προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, να βεβαιώνονται ότι η εν λόγω απόφαση, η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα για το πρόσωπο αυτό, στηρίζεται σε αρκούντως στέρεα πραγματική βάση. Τούτο προϋποθέτει έλεγχο των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται στις αιτιολογικές σκέψεις στις οποίες στηρίζονται οι επίδικες αποφάσεις, ώστε να ελέγχεται αν οι λόγοι αυτοί, ή τουλάχιστον ένας από αυτούς ο οποίος κρίνεται αφ' εαυτού επαρκής για να στηρίξει τις εν λόγω αποφάσεις, είναι τεκμηριωμένοι (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 119, καθώς και Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 73).
- 47 Εν προκειμένω, κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας των διακυβευόμενων ζητημάτων, η οποία αποτελεί τμήμα του ελέγχου αναλογικότητας των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, μπορούν να ληφθούν υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται τα μέτρα αυτά, το επείγον της λήψεως τέτοιων μέτρων με σκοπό να ασκηθεί πίεση στο συριακό καθεστώς προκειμένου να άρει τη βίαιη καταστολή σε βάρος του πληθυσμού, και η δυσκολία αποκτήσεως ακριβέστερων αποδεικτικών στοιχείων εντός κράτους ευρισκόμενου σε κατάσταση εμφυλίου πολέμου και κυβερνώμενου από ένα αυταρχικό καθεστώς.
- 48 Όσον αφορά τους λόγους της καταχωρίσεως του I. Anbouba στον κατάλογο προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, οι λόγοι αυτοί συνίστανται στην ιδιότητά του ως προέδρου της SAPCO και στην εκ μέρους του παροχή οικονομικής στηρίξεως στο συριακό καθεστώς.
- 49 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επισήμανε ότι ο ενδιαφερόμενος ήταν πρόεδρος της SAPCO, μεγάλης εταιρίας στον κλάδο των γεωργικών τροφίμων, διευθύνων σύμβουλος πλειόνων εταιριών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ακινήτων και της εκπαίδευσεως και ιδρυτικό μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Cham Holding, εταιρίας που συστάθηκε το 2007, καθώς και γενικός γραμματέας του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου της πόλης Χομς.
- 50 Ο I. Anbouba δεν αμφισβητεί ότι άσκησε τα ανωτέρω καθήκοντα. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπογράμμισε ότι «οι διάδικοι δέχονται αμφότεροι ότι ο προσφεύγων είναι ένας από τους κυριότερους επιχειρηματίες της Συρίας, δραστηριοποιείται στον τομέα των γεωργικών τροφίμων (η SAPCO κατέχει μερίδιο αγοράς 60 % στον τομέα του σογιέλαιου), των ακινήτων και της εκπαίδευσεως, και ότι είχε σημαντικές οικονομικές επιτυχίες στη Συρία υπό το κρατούν καθεστώς». Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι ο I. Anbouba «δέχθηκε ότι είναι γενικός γραμματέας του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου της πόλης Χομς και ότι, από το 2007 έως τον Απρίλιο του 2011, υπήρξε ένα από τα εννέα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της σημαντικότερης εταιρίας της Συρίας, στην οποία η Ένωση επέβαλε επίσης περιοριστικά μέτρα και της οποίας πρόεδρος, από κοινού με τον προσφεύγοντα, ήταν ο εξάδελφος του Σύρου Προέδρου Bachar Al-Assad, στον οποίο επίσης επιβλήθηκαν τέτοια μέτρα».
- 51 Προκειμένου να ελεγχθεί το βάσιμο της καταχωρίσεως του I. Anbouba στους καταλόγους, πρέπει να εκτιμηθεί αν η περίπτωση του συνιστά επαρκή απόδειξη ότι αυτός παρέσχε οικονομική στήριξη στο συριακό καθεστώς. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να εξεταστούν

- όχι κατά τρόπο μεμονωμένο, αλλά αναγόμενα στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 102, καθώς και Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 70).
- 52 Υπό το πρίσμα του πλαισίου αυτού, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η θέση του I. Anbouba στην οικονομική ζωή της Συρίας, η ιδιότητά του ως προέδρου της SAPCO, τα σημαντικά καθήκοντά του τόσο εντός της Cham Holding όσο και εντός του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου της πόλης Χομς καθώς και οι σχέσεις του με μέλος της οικογένειας του προέδρου Bachar Al-Assad αποτελούσαν ένα σύνολο επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορούσε να αποδειχθεί ότι ο I. Anbouba παρείχε οικονομική στήριξη στο συριακό καθεστώς.
- 53 Συναφώς, παρατηρείται ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 208 των προτάσεων του, δεδομένης της καταστάσεως στη Συρία, το Συμβούλιο ανταποκρίνεται στο βάρος αποδείξεως που φέρει, εφόσον προβάλλει ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης ένα σύνολο επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επαρκούς συνδέσμου μεταξύ προσώπου που υπόκειται σε μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων και του οικείου καθεστώτος.
- 54 Όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 65 έως 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο νυν αναιρεσείων. Το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, έκρινε, στις σκέψεις 71 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Όσον αφορά τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν ικανά να καταδείξουν ότι ο I. Anbouba δεν παρείχε καμία οικονομική στήριξη στο συριακό καθεστώς. Δεδομένου ότι ο I. Anbouba δεν υποστήριξε ότι η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στηριζόταν σε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, το Δικαστήριο δεν δύναται, στο πλαίσιο αναιρετικής διαδικασίας, να ελέγξει το βάσιμο των εκτιμήσεων περί τα πραγματικά περιστατικά που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο σε σχέση με τα εν λόγω στοιχεία.
- 55 Από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το βάσιμο της καταχώρισεως του I. Anbouba στους καταλόγους των υποκείμενων σε περιοριστικά μέτρα προσώπων βάσει ενός συνόλου ενδείξεων σχετικών με την κατάστασή του, τις ιδιότητές του και τις σχέσεις του στο πλαίσιο του συριακού καθεστώτος, οι οποίες δεν αντικρούστηκαν από τον ενδιαφερόμενο. Επομένως, η αναφορά που έκανε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε τεκμήριο στηρίξεως προς το προαναφερθέν καθεστώς δεν είναι ικανή να επηρεάσει τη νομιμότητα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον από τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι αυτό εξέτασε επαρκώς κατά νόμο την ύπαρξη αρκούντως στέρεας πραγματικής βάσεως για την καταχώριση του I. Anbouba στους σχετικούς καταλόγους.
- 56 Κατά τον τρόπο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο τήρησε τις αρχές οι οποίες απορρέουν από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, σχετικά με τον έλεγχο της νομιμότητας των λόγων στους οποίους στηρίζονται πράξεις όπως οι επίδικες.
- 57 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος αφορά πλάνη περί το δίκαιο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, δεν είναι ικανός να έχει ως συνέπεια την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος, αμφότεροι οι λόγοι που προέβαλε ο I. Anbouba πρέπει να απορριφθούν.
- 58 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προηγούμενων σκέψεων, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 59 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων.
- 60 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 61 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο έχει υποβάλει αίτημα για την καταδίκη του I. Anbouba στα δικαστικά έξοδα και αυτός ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά του έξοδα και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.
- 62 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 αυτού, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Ο Issam Anbouba καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδά του και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

(υπογραφές)